

P. Nr. 26, poz. 229) oraz rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Komunikacji o zaopatrywaniu zwierząt w świadectwa miejsca pochodzenia i o badaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408), wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 w punkcie c) po wyrazie „spędzane” dodaje się wyrazy „do rzeźni”;

2) w § 7 w ust. 1 skreśla się końcowe wyrazy „za zgodą Ministra Rolnictwa”;

3) w § 7 ust. 2, w § 8, w § 9 ust. 2 i w § 17 po wyrazach „przez powiatowego lekarza weterynaryjnego” dodaje się wyrazy „lub przez lekarza weterynaryjnego upoważnionego przez wojewodę”;

4) w § 10 ust. 1 zdanie 1 i 2, w § 11, w § 13 punkt b) zdanie 1 i 2 i w § 15 po wyrazach „powiatowy lekarz weterynaryjny” dodaje się wyrazy „lub lekarz weterynaryjny upoważniony przez wojewodę”;

5) w § 10 ust. 3 otrzymuje brzmienie następujące: „Świadectwa zdrowia winny być zaopatrzone w podpis powiatowego lekarza weterynaryjnego lub lekarza weterynaryjnego upoważnionego przez wojewodę i w urzędową pieczęć powiatowego lekarza weterynaryjnego”;

6) w § 11 po wyrazach: „obowiązkowi badania” dodaje się wyrazy „jak również w przypuszczalnym terminie nadejścia przesyłki zwierząt na stację graniczną”;

7) § 12 skreśla się;

8) w § 16 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące: „Świadectwa zdrowia dla zwierząt, przeznaczonych do wywozu zagranicę, powinny być zaopatrzone w podpis powiatowego lekarza weterynaryjnego lub lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez wojewodę i urzędową pieczęć powiatowego lekarza weterynaryjnego. Jeżeli świadectwo miejsca pochodzenia zawiera widoczne poprawki lub zmiany, lekarz weterynaryjny, dokonywający badania zwierząt, winien swym podpisem stwierdzić na tem świadectwie ważność tych poprawek lub zmian, a ilość załadowanych do wagonu zwierząt zaznaczyć w każdym świadectwie zdrowia słowami”;

9) w § 17 dodaje się nowy ustęp następującej treści: „Przesyłki zwierząt przeznaczonych do wywozu zagranicę podlegają na granicznej stacji wyjściowej bezpłatnej kontroli weterynaryjnej wykonywanej przez powiatowego lekarza weterynaryjnego lub innego lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przez wojewodę. Kontrola ta polega na sprawdzeniu:

- a) czy przesyłki zwierząt zaopatrzone są w świadectwo miejsca pochodzenia (§ 1 punkt b) i świadectwo zdrowia (§ 15 i 16);
- b) czy w przesyłkach niema zwierząt padłych i czy stan zdrowia zwierząt nie budzi uzasadnionego podejrzenia.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

962.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 1 grudnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zarobkowego trzebień zwierząt.

Na podstawie art. 17 punkt g) i art. 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) w brzmieniu ustawy z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby nie posiadające dyplomu lekarza weterynaryjnego, zamierzające trudnić się zarobkowym trzebieciem (kastrowaniem) zwierząt winny uzyskać na to zezwolenie właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej. Zezwolenie to może być w każdej chwili cofnięte i ważne jest tylko na obszarze tego powiatu, dla którego zostało udzielone.

§ 2. Osobom wymienionym w § 1 zabrania się trzebień (kastrowania) zwierząt chorych lub podejrzanych o chorobę zaraźliwą, jak również wstępu do zagród, stajen, obór, chlewów, kurników i innych pomieszczeń, w których przebywają takie zwierzęta.

§ 3. Po wykonaniu trzebień, osoby wymienione w § 1, winny w każdym wypadku przed opuszczeniem zagrody lub pomieszczenia wymyć ciepłą wodą i mydłem ręce i inne zanieczyszczone części ciała, jak również oczyścić ubranie, obuwie i narzędzia używane przy wykonywaniu trzebień.

§ 4. Osoby, wymienione w § 1, obowiązane są prowadzić według załączonego wzoru dziennik, do którego winny zapisywać niezwłocznie wszystkie zwierzęta, poddane trzebieciu i dziennik ten na żądanie okazywać powiatowemu lekarzowi weterynaryjnemu, jak również innym organom władz administracji ogólnej. Dziennik po zakończeniu należy przechowywać w ciągu 1 roku.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Załącznik do rozp. Min. Roln. i Ref.
Roln. z dn. 1 grudnia 1932 r. (poz. 962).

DZIENNIK CZYNNOŚCI

(imię i nazwisko wykonywającego trzebieenie)

zamieszkałego w
(miejscowość, gmina, powiat, województwo)

Nr. porz.	Data trzebienia	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza zwierzęcia (ą)	Rodzaj, płeć i ilość zwierząt poddanych trzebieniu	Sposób wyko- nania trzebienia	U w a g i
1	2	3	4	5	6

963.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW
WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 grudnia 1932 r.

- o rejestracji stowarzyszeń,

Na podstawie art. 45 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) zarządzam co następuje:

§ 1. Przewidziany w art. 21 prawa o stowarzyszeniach rejestr stowarzyszeń ma być prowadzony przez wojewódzką władzę administracji ogólnej,

właściwą dla miejsca siedziby stowarzyszenia, jako władzę rejestracyjną, według wzoru dołączonego jako załącznik Nr. 1 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Każde stowarzyszenie otrzymuje w rejestrze kolejny numer bieżący.

Dla wpisów przeznaczają się co najmniej dwie przyległe stronicy rejestru.

§ 3. Wpis następuje na podstawie zarządzenia władzy rejestracyjnej.

Wnioski do rejestru zgłaszane być winny w formie pisemnej.

Gdy wpis lub wykreślenie następuje z urzędu, należy o tem zaznaczyć w rubryce uwag.